

**Oświadczenie złożone
przez senatora Macieja Grubskiego
oraz senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego
na 20. posiedzeniu Senatu
w dniu 30 października 2008 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Bogdana Klicha

Szanowny Panie Ministrze!

Zapewnienie właściwego dostępu do wysokospecjalistycznych procedur medycznych kombatantom i weteranom jest jednym z podstawowych zadań państwa w sferze zdrowotnej i prawnej. Od stycznia 2006 r. na bazie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego nr 2 im. Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi funkcjonuje w sposób zinstytucjonalizowany Centralny Szpital Weteranów. Od początku jego istnienia do końca czerwca br. hospitalizowano ponad dwa tysiące ośmiuset weteranów. Udzielono im dwadzieścia osiem tysięcy sto czternaście porad specjalistycznych, a liczba porad udzielonych przez lekarzy pierwszego kontaktu wyniosła szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt jeden.

Finansowanie działalności Centralnego Szpitala Weteranów odbywa się jedynie poprzez Narodowy Fundusz Zdrowia i jest wysoce niewystarczające, a tymczasem kombatanci RP są już w podeszłym wieku - średnia wieku to osiemdziesiąt pięć lat - zatem wielu z nich wymaga wdrożenia natychmiastowej terapii, włącznie z koniecznością przeprowadzenia kilku zabiegów operacyjnych, co skutkuje przedłużoną hospitalizacją oraz wieloma miesiącami rehabilitacji. Świadczenia medyczne udzielane tej grupie społecznej, ze względu na urazy i kontuzje doznane podczas walk o niepodległość, niejednokrotnie spowodowane także pobytami w obozach i więzieniach, z zasady wymagają stosowania wieloprofilowej diagnostyki oraz licznych procedur terapeutycznych, jednak Narodowy Fundusz Zdrowia refunduje koszt jedynie jednej wdrożonej procedury medycznej. Osoby w podeszłym wieku, a takimi są kombatanci i weterani, nie mają już czasu i nie mogą wielokrotnie wracać do szpitala na kolejne zabiegi operacyjne. W większości są oni, z racji odniesionych ran i kontuzji, a także wieku, osobami niepełnosprawnymi.

Centralny Szpital Weteranów jest placówką wiodącą, wpisaną na mocy uchwały Rady Ministrów na listę szpitali o strategicznym znaczeniu. Może poszczycić się wieloma profesjonalnie zarządzanymi klinikami, dlatego stał się miejscem, gdzie pacjenci, pomimo choroby, czerpią radość z tego, że jest ktoś, kto chce się nimi zająć, zaopiekować. Jednakże ten szpital nie został w żaden sposób dofinansowany z budżetu państwa w celu dostosowania obiektów dla potrzeb osób niepełnosprawnych, jak również prowadzenia leczenia osób w tak podeszłym wieku. Wydaje się zatem, że pilnym zadaniem organów państwa jest dokonanie takich zapisów w drodze ustawy, na mocy których działalność i funkcje Centralnego Szpitala Weteranów zostaną jasno określone. Chodzi między innymi o finansowanie zakupu niezbędnego sprzętu ułatwiającego poruszanie się osób niepełnosprawnych ruchowo, jak również innego sprzętu o charakterze socjalno-bytowym, a także medycznym. Określić należy także wysokość finansowania niezbędnego serwisu technicznego i koniecznych napraw. Sprawa jest pilna, ponieważ wiek kombatantów nie pozwala na jej dalsze odsuwanie w czasie.

Pamiętać należy także, że powstaje nowa ustawa o weteranach, która ma określić, między innymi, status inwalidy wojennego dla uczestników misji, którzy doznali uszczerbku na zdrowiu, pomoc w adaptacji do warunków życia po powrocie z misji i zakończeniu służby, pomoc dla wdów i sierot po poległych na misji lub zmarłych w wyniku choroby tropikalnej. Tak więc liczba osób uprawnionych do objęcia ich szczególną opieką (art. 19 Konstytucji RP) ulegnie zwiększeniu.

Szanowny Panie Ministrze, poniżej przedstawiamy projekt nowelizacji ustawy o uprawnieniach kombatantów, uczestników walki cywilnej z lat 1914-1945, działaczach opozycji wobec dyktatury komunistycznej oraz niektórych ofiarach represji systemów totalitarnych (projekt z dnia 11 lutego 2008 r.), który rozwiąże przedstawiony problem. Jednocześnie zwracamy się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o pomoc we wprowadzeniu przedmiotowego projektu w życie.

Informujemy, że pismo w tej sprawie zostało złożone na ręce pana Janusza Krupskiego, kierownika Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Art. 17 ust. 1. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 2 im. Wojskowej Akademii Medycznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi - Centralny Szpital Weteranów, zwany dalej Centralnym Szpitalem Weteranów, udziela świadczeń opieki zdrowotnej poza kolejnością kombatantom, o których mowa w art. 2 ustawy, a także uczestnikom walki cywilnej, o których mowa w art. 3 ustawy.

Ust. 2. Centralny Szpital Weteranów udziela świadczeń opieki zdrowotnej poza kolejnością kombatantom, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy oraz działaczom opozycji, o których mowa w art. 5 ust. 1, ofiarom represji systemów totalitarnych, o których mowa w art. 6 ustawy, a także osobom poszkodowanym w konfliktach zbrojnych, misjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Art. 39 ust. 5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem zdrowia określi w drodze rozporządzenia sposób refundacji zwiększonych kosztów ponoszonych przez Centralny Szpital Weteranów, związanych z koniecznością zabezpieczenia odpowiedniej aparatury medycznej, a także warunków socjalno-bytowych gwarantujących prawidłowy przebieg procesu diagnostyczno-leczniczego kombatantów, uwzględniając terminy i sposoby przedstawienia sprawozdań oraz wzory tych sprawozdań.

*Z poważaniem
Maciej Grubski
Krzysztof Kwiatkowski*